

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในสถาบัน
ผลิตครูทางค่านพลศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทบัณฑิต พบว่ายังไม่มีการศึกษา เรื่อง
ความคิดเห็นและความต้องการของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อการ เรียนหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต
สาขาพลศึกษา มาก่อนแต่ก็ได้มีการศึกษาและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษา
อยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนนมาลัย สุเทพภักดี (2510 : 60 - 65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจ
อุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยการใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์
ผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาระดับ ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ใน
การเรียนการสอนพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ห้องปฐมพยาบาลมีไม่เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา ความ
คิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับใช้ในการสอนกิจกรรมพลศึกษานั้น นักศึกษาเห็นว่า
อุปกรณ์สำหรับใช้ในการสอนว่ายน้ำมีเพียงพอ แต่อุปกรณ์สำหรับสอนแบดมินตันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์
ที่ไม่มีเลยได้แก่ อุปกรณ์สอนฟันดาบ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอน นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์
พลศึกษา ครึ่งครัดต่อระ เบียบวินัยมากจนกระทั่งไม่ยอมให้นักศึกษาพักเหนื่อยและ เปลี่ยน เครื่อง
แต่งกาย ในด้านการวัดผลนั้น นักศึกษามีความเห็น ว่า อาจารย์พลศึกษาควรมีการสอบทุกครั้ง
เมื่อจบบทเรียนแล้ว และมีความเห็น ว่าไม่ควรสอบข้อเขียนใน เมื่ออาจารย์พลศึกษาสอนไม่ทัน
หลักสูตร อาจารย์พลศึกษาส่วนมากนัดให้นักศึกษามา เรียนนอกเวลา โดยจัดชั่วโมงสอน เพิ่มขึ้น
ปัญหาสำคัญที่อาจารย์พลศึกษาพบคือ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากัน สถานที่และ
อุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอแก่นักศึกษา

สุภาภรณ์ สุขถาวร (2514 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอน
วิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชาพลานามัยในสถาบัน
ฝึกหัดครู จำนวน 25 แห่ง จำนวน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ อาจารย์ผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และจำนวนนักศึกษาในท้องถิ่น ๆ ยังมีมากเกินไป กรมการฝึกหัดครูควรบรรจุอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยเพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้สัดส่วนกับจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยยังมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอีกเป็นจำนวนมาก กรมการฝึกหัดครูควรส่งเสริมให้อาจารย์เหล่านี้ได้ศึกษาต่อ เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น ส่วนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีแล้วควรสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อเพิ่มเติมตามโอกาสอันควร
3. ในด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน ความมุ่งหมายทั่วไปยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ยังไม่เป็นแนวทางในการสอน ในการเลือกกิจกรรมการเรียนและเลือกวิธีการวัดผลเท่าที่ควร ดังนั้นควรที่จะมีการปรับปรุงความมุ่งหมายทั่วไปของหมวดวิชาพลานามัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
4. ความมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชาในหลักสูตรพลานามัย เหมาะสมดีแล้วอาจารย์ผู้สอนควรที่จะยึดไว้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหา วิธีสอนและวิธีการวัดผล
5. เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลานามัย ยังไม่ได้สัดส่วนกับเวลา และจำนวนหน่วยกิต ควรที่จะมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาแต่ละวิชาให้เหมาะสมกับ เวลาและจำนวนหน่วยกิต
6. หนังสือและวารสารสำหรับให้นักศึกษาค้นคว้ามีไม่เพียงพอทางวิทยาลัยครูควรจัดซื้อหนังสือและวารสารเพิ่มขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลดี
7. วิทยาลัยครูทุกแห่งมีสถานที่กลางแจ้งสำหรับสอนกิจกรรมพลศึกษาแล้ว แต่ยังคงขาดสถานที่สำหรับการสอนกิจกรรมพลศึกษาในร่ม เพราะกิจกรรมบางอย่างต้องสอนในร่ม และสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย เป็นเมืองร้อน มีอากาศวิปริต ฝนตกสนามและอยู่เสมอ เพื่อให้การสอนดำเนินไปด้วยดี วิทยาลัยครูควรจัดให้มีโรงฝึกพลศึกษาขึ้น
8. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักศึกษาชาย - หญิง ห้องอาบน้ำชาย - หญิง ตู้เก็บเสื้อผ้าชาย - หญิง ในสถาบันฝึกหัดครูยังไม่มี ดังนั้นวิทยาลัยครูทุกแห่งควรจัดสถานที่ดังกล่าวมานี้ให้แก่นักศึกษาด้วย

9. อุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษายังมีไม่เพียงพอ บางอย่างไม่มีเลย อาจารย์ผู้สอนควรที่จะจัดหาซื้ออุปกรณ์ให้เพียงพอ และพยายามผลิตอุปกรณ์ให้พอเพียง และพยายามผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้ด้วย

10. การอบรมอาจารย์ประจำการ และการนิเทศการสอนยังไม่มีการจัดให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู หน่วยงานนิเทศก์ของกรมการฝึกหัดครู ควรจัดอบรมครูประจำการและออกนิเทศการสอนตามวิทยาลัยครู เป็นประจำและสม่ำเสมอ

11. อาจารย์ผู้สอนมีงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมาก ดังนั้นผู้บริหารในสถาบันฝึกหัดครู ควรจะดูแลให้อาจารย์อื่น ๆ ช่วยแบ่งเบาภาระจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัยบ้าง เพื่อที่จะได้จัดและดำเนินการพลศึกษาในวิทยาลัยครูได้ดียิ่งขึ้น

12. การวัดผลและประเมินผลวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีการทดสอบทางด้านทฤษฎีและทางด้านปฏิบัติ เกณฑ์ในการวัดผลและให้คะแนนถูกต้องตามหลักการแล้ว แต่ส่วนประกอบในการให้คะแนนบางอย่างยังไม่เหมาะสม ควรจะมีการปรับปรุงส่วนประกอบในการให้คะแนนวิชาพลานามัยบางข้อ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

กุลธิดา หุณฑนามระ (2518 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตจำนวน 205 คน และอาจารย์ 14 คน ผลการวิจัยพบว่า

นิสิตส่วนมากมีปัญหาเนื่องมาจาก อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาในการเรียนมีน้อยไป การสอนของอาจารย์ไม่ดีเท่าที่ควร สถานที่มีไม่เพียงพอ และมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยไป อาจารย์ส่วนมากมีปัญหาเนื่องมาจาก สถานที่มีไม่เพียงพอ การเรียนของนิสิตไม่ดีเท่าที่ควร ประสบความยุ่งยากในการสอนบางวิชา อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ และไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผาณิต บิลมาศ (2521 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ และหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาประกอบด้วย

1. คุณลักษณะทางการสอน ครูพลศึกษาควรมีความรู้ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรทางพลศึกษา และรู้จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ
2. คุณลักษณะทางด้านสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไว และมีสมรรถภาพดี
3. คุณลักษณะทางด้านวิชาการ ครูพลศึกษาควรเป็นผู้มีความรู้เรื่องอันตรายที่เกิดจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา และเอาใจใส่ป้องกันโรคติดต่อ
4. คุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพ ครูพลศึกษาควรเป็นผู้มีการควบคุมอารมณ์ อุดหนุน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง
5. คุณลักษณะทางด้านคุณธรรม ความประพฤติและการมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ครูพลศึกษาควรเป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานและซื่อสัตย์สุจริต
6. คุณลักษณะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพลศึกษาควรเป็นผู้มีการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ดี และมีความร่วมมือในกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียน
7. คุณลักษณะทางการอบรม การปกครอง และการเป็นผู้นำ ครูพลศึกษาควรเป็นตัวอย่างที่ดีและรักษาความลับของนักเรียน
8. คุณลักษณะทางการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรู้จักรักษาความลับของทางราชการ
9. คุณลักษณะทางด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง และเป็นตัวของตัวเอง ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความภูมิใจในวิชาชีพ มีสัจจะ และซื่อตรงต่อตัวเอง
10. คุณลักษณะทางการกีฬาและความสามารถทางการกีฬา ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีความสามารถสอนและเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาได้หลายอย่าง และมีลักษณะท่าทางของนักกีฬา

อัมพร คำเหล็ก (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) และ (สุขศึกษา) ฉบับ พ.ศ.2518" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยพลศึกษา 5 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยสอบถามประชากรทั้งสิ้น 102 คน และได้รับแบบสอบถามคืน 79 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.45

ผลของการวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้ สามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกันมาก และไม่ต่อเนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียนวิชาบางวิชา เนื้อหาวิชาที่เรียนกับจำนวนหน่วยกิตไม่สัมพันธ์กัน คือมีเวลาเรียนน้อยแต่เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มีมาก วิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ (บังคับ) มีความเหมาะสมทุกวิชา ยกเว้นวิชาฟุตบอลที่จัดให้นักศึกษาหญิงเรียน ควรจัดให้เรียนวิชาอื่นทดแทน เอกสารคู่มือ หลักสูตร ยังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลมีวิธีการการแปลระดับคะแนน (ก, ข, ค, ง และ จ) แตกต่างกัน

สำหรับวิชาการฝึกงานของวิชา เอกสูขศึกษา ระยะเวลาและวิธีการไม่เหมาะสม ทำให้ไม่ได้ผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

กาญจนา คงเจริญ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร จำนวน 48 คน และอาจารย์จำนวน 357 คน

ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า เป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดีแล้ว วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตร ได้มาก สำหรับในด้านเนื้อหาวิชาทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีแล้ว หมวดวิชาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข คือ หมวดวิชาโท (นันทนาการ) ภาคปฏิบัติ เลือกเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรตัดวิชาคอล์ฟ โบว์ลิ่ง และขี่ม้าออก เพราะเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์แก่นักศึกษาน้อยมาก นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังขาดงบประมาณ ในการจัดหาอุปกรณ์การสอน สื่อทัศนูปกรณ์ ดำเนินการประกอบการเรียนการสอน และการดำเนินการ จัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร และสุดท้ายอาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ได้ มาตรฐาน

สาธิต ล้อมจรเดช (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา จำนวน 277 คน

ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยพลศึกษามีปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษาดังนี้คือ อาจารย์ไม่สามารถแก้ระดับคะแนน "ร" ให้เป็นคะแนนอื่นได้ทัน

ตามที่วิทยาลัยกำหนด ขาดการประสานงานกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนที่จะมาร่วมมือกันในการสร้างแบบสอบ ไม่มีแบบสอบที่เป็นมาตรฐานการวัดและประเมินผลโดยให้นักศึกษาทำรายงานทำได้ยากเพราะตำราในห้องสมุดมีน้อย เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของอาจารย์แต่ละวิทยาลัยไม่เหมือนกัน สถานที่ในร่มและอุปกรณ์ไม่เพียงพอสำหรับการสอบวิชากิจกรรมพลศึกษา

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกพลศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษา 40 คน และนิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา 320 คน รวม 360 คน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนิสิต นักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ประสพปัญหาในเรื่อง หลักสูตร คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ยังขาดงบประมาณและการประสานงานระหว่างอาจารย์กับนิสิต นักศึกษา ปัญหาการเรียนนิสิต นักศึกษาขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ยังขาดแหล่งค้นคว้า เนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสารวารสารทางพลศึกษา และวิชาการทั่วไปน้อย

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า ความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษาทั้ง 4 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหา อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก และปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งค้นคว้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จตุรรัตน์ บวรสิน (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรระดับปริญญาตรีสองปี วิชาเอกพลศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลหลักสูตรในด้านจุดมุ่งหมาย องค์ประกอบของหลักสูตร การเลือกและการจัด เนื้อหา ขบวนการนำหลักสูตรไปใช้และสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมีความเห็นหลักสูตรวิชาเอกพลศึกษามีความเหมาะสมในด้านจุดมุ่งหมาย องค์ประกอบของหลักสูตรการเลือกและการจัด เนื้อหา

2. นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต และอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าขบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ด้านคุณลักษณะของผู้สอน คุณลักษณะผู้เรียน อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ประเภทตำรา และสถานที่ที่มีความเหมาะสมดี นอกจากนี้ นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก

อินทิรา ลาวัลยกุล (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทของอาจารย์สาขาพลศึกษาในสถาบันผลิตครูพลศึกษา" ปรากฏผลว่า อาจารย์พลศึกษาส่วนใหญ่มีบทบาทเกี่ยวกับงานด้านการสอนมาก ส่วนด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ ด้านการนิเทศ ด้านบริการทางวิชาการ และงานพิเศษอื่น ๆ ได้ปฏิบัติน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทด้านการวิจัยปฏิบัติที่น้อย ปัญหาที่อาจารย์พบในการปฏิบัติงานขาดประสบการณ์และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร

สมบูรณ์ มิ่งเมือง (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครู" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ผู้เกี่ยวข้องโครงการ ดำเนินโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา ประสบปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ คือ ขาดความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน ขาดเงินสนับสนุนการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ขาดตำราและเอกสารอ่านประกอบในวิชาภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ประสบปัญหาทางด้านสถานะการเงินที่ใช้เพื่อการศึกษาเล่าเรียน เนื้อหาทางวิชาการเน้นทางวิชาการมากกว่ากิจกรรมที่มุ่งพัฒนาชุมชนและไม่สัมพันธ์กับการนำไปสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาคปฏิบัติที่น้อยเกินไป มีปัญหามากในการเดินทางไปกลับระหว่าง การฝึกอบรมและ เวลาเรียนไม่ต่อเนื่องกัน ทำให้ความรู้ขาดตอนและลืมสิ่งที่เรียนไปแล้ว

ผู้จัดและดำเนินการฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประสบปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผุสดี สนธิทรัพย์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรม เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในสาขาวิชาพลศึกษาของโครงการอบรมและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ" ผลการวิจัย

พบว่า ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมมีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันว่า ประสพปัญหาคือ วิชาเลือกที่กำหนดให้ไว้ในหลักสูตรวิชาพลศึกษาไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลา มีการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรน้อยเกินไป ผู้เข้ารับการอบรมขาดโอกาสได้ฝึกหัดการเป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา ขาดโอกาสได้ฝึกหัดการเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาและร่วมการแข่งขัน ผู้ให้การอบรมไม่มี เวลาให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือด้านการเรียนแก่ผู้เข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมไม่มี เวลาสำหรับฝึกซ้อมทักษะกีฬานอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ขาดความรู้ขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบต่อหน่วยงานต้นสังกัดมากเกินไป ไม่มีเวลาดังกล่าวเพิ่มเติม ต้องเดินทางมาอบรมไกลและเสียค่าใช้จ่ายสูง ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องสมุดมีหนังสือ วารสารและเอกสารทางพลศึกษาและวิชาการทั่วไป ไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า บริการใส่ชุดทัศนูปกรณ์และบริการห้องฉายภาพยนตร์ไม่ได้รับความสะดวก

อรรรถพร เจนการกิจ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรม เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในสาขาวิชาพลศึกษาของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง" ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง" ประสพมากคือ วิชาเลือกที่กำหนดให้ไว้ในหลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม ไม่มีโอกาสได้ฝึกหัดการเป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินในการแข่งขันกีฬา ขาดโอกาสการเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน ไม่มีเวลาสำหรับการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน มีงานที่ได้รับการมอบหมายจากผู้ให้การอบรมมากเกินไป เสียค่าใช้จ่ายในการอบรมสูง ต้องเดินทางมาเข้ารับการอบรมไกลเกินไป ไม่มีเวลาดังกล่าวเพิ่มเติม มีการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรน้อยเกินไป งบประมาณของภาควิชาในด้านอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกน้อยเกินไป ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร และวารสารทางด้านพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า บริการให้ยืมใส่ชุดทัศนูปกรณ์ของวิทยาลัยไม่สะดวกหรือน้อยเกินไป

ลิตธี วนิชาชีวะ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปที่เป็นวิชาบังคับในมหาวิทยาลัย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ 54 คน และนิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชา

กิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ 800 คน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษา และนิสิตนักศึกษาเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ ได้แก่ ปัญหาด้านต่อไปนี้คือ ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ ปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหาร ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ยกเว้นปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ซึ่งอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย ส่วนนิสิตนักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษากับนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ พบว่า มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ส่วนปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

สุวัตร สิทธิหล่อ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษา" สังกัดแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าแผนกวิชาของวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด 14 แห่ง จำนวน 98 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษา ผู้อำนวยการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดให้มีการดำเนินงานวิชาการของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยพลศึกษาที่กรมพลศึกษากำหนดไว้ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ศึกษาโครงสร้างระบบบริหารวิชาการของวิทยาลัยที่กรมพลศึกษากำหนดไว้ หัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ควบคุมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรและการวัดผลที่วิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้

2. ด้านการบริหารบุคลากรและการกำหนดอาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการ ผู้อำนวยการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการ และการกีฬา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าแผนกวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดตัวอาจารย์ให้รับผิดชอบงานทางวิชาการได้คำนึงถึงความสามารถและความถนัด

3. ด้านหลักสูตรและ เอกสารการใช้หลักสูตร ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา ส่วนหัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ศึกษาความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา

4. ด้านวิธีสอนและตารางสอน ผู้อำนวยการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดตารางสอนโดยยึดหลักการและวิธีการของการจัดตารางสอน ส่วนผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดตารางสอนโดยมีข้อมูลต่าง ๆ อย่างเพียงพอ

5. ด้านการนิเทศการสอนและการนิเทศนักศึกษาฝึกสอน ผู้อำนวยการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ชี้แจงแนะนำให้อาจารย์ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกสอนของวิทยาลัย หัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เข้าใจในหลักการและวิธีการของการนิเทศ

6. ด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนและห้องสมุด ผู้อำนวยการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดระเบียบการใช้วัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่และวัสดุครุภัณฑ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ให้คำแนะนำในการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนแก่อาจารย์และนักศึกษา หัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดสรรอาคารสถานที่และบริเวณต่าง ๆ ของวิทยาลัยให้ตอบสนองต่อความต้องการเพื่อบริการการเรียนการสอน

7. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนและการประเมินผลทางวิชาการ ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ควบคุมให้อาจารย์ทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนของวิทยาลัยให้เป็นไปตามระเบียบการวัดผลที่กรมพลศึกษากำหนดไว้ ส่วนหัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ วัดผลและประเมินผลแต่ละวิชาในภาคหนึ่ง ๆ โดยวิธีต่าง ๆ

8. ด้านการใช้ทรัพยากรและแหล่งวิชาในท้องถิ่นและการให้บริการทางด้านวิชาการแก่ชุมชน ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดให้วิทยาลัยได้มีบทบาทในการ เป็นศูนย์กลางแหล่งวิชาการทางด้านพลศึกษาสำหรับชุมชน ส่วน

หัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีบทบาทในการ เผยแพร่ความรู้และทักษะ
กีฬาแก่ เยาวชนและประชาชน

๑. ด้านการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการของวิทยาลัย ทั้งผู้อำนวยการ ผู้ช่วย
ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าแผนกวิชามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จัดทำปฏิทิน
ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของวิทยาลัย

ปัญหาในการบริหารงานและการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ทั้งผู้อำนวยการ ผู้ช่วย
ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าแผนกวิชามีความ เห็นว่า งบประมาณที่จะสนับสนุนในการ
บริหารงานวิชาการของวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ บุคลากรมีไม่เพียงพอ ขาดการประสานงาน
ระหว่างอาจารย์ผู้สอนแต่ละวิชา เอกสารและคู่มือประกอบการใช้หลักสูตรตลอดจนหนังสือตำรา
ในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอ ไม่มีข้อสอบที่เป็นมาตรฐาน ขาดนักวิชาการและการวางแผน
ที่ดีในการปรับปรุงงานวิชาการ

เลิศชัย สอนสุภาพ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของ
อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน
วิทยาลัยครู" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษา 92 คน และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา
414 คน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู ดังนี้ ในด้านการเรียนของนักศึกษา
มีปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาขาดการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ขาดความกระตือรือร้นในการ เรียน
และขาดการวิพากษ์วิจารณ์และซักถาม ในด้านสถานที่ อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก
มีปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับขาดสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมทางน้ำ มีปัญหามากเกี่ยวกับสถานที่
ในร่มสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษามีไม่เพียงพอ ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สนาม โรงยิมส์
หรือสระว่ายน้ำ สำหรับกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ จำนวนลือคเกอร์มีไม่เพียงพอ ในด้าน
การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรพลศึกษามีปัญหามาก เกี่ยวกับนักศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ใน
การจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรของนักศึกษาไม่ได้รับความร่วมมือและประสานงาน
ที่ดีระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ขาดแคลนงบประมาณอาจารย์ และนักศึกษาไม่ได้
ประเมินผลงานที่จัดขึ้น เพื่อจะได้นำผลมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ในด้านการใช้แหล่งค้นคว้ามี

ปัญหามากเกี่ยวกับหนังสือ วารสาร และเอกสารทางพลศึกษา และทางวิชาการทั่ว ๆ ไป มีน้อยไม่เพียงพอแก่การค้นคว้า

อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ธวัชชัย สุหรัาย (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการสอน ของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู ตามการรายงานของตนเอง" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยัง อาจารย์พลศึกษา จำนวน 72 คน และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 240 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของตนเอง อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้คือ พฤติกรรมการสอนด้านวินัยในการเรียนการสอน ด้าน คุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ด้านการดำเนินการสอน ด้านการเตรียม การสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน และด้านการใช้อุปกรณ์การสอน

2. นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการสอนของ อาจารย์พลศึกษาอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้คือ พฤติกรรมการสอน ด้านวินัยในการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ด้านการดำเนินการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ด้านการประเมิน ผลการเรียนการสอน และด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน

สุทัศน์ วรรณวิจิตร (2526 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามไปยัง อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา รวมทั้งสิ้น 642 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์และนักศึกษามีความเห็น ว่า พฤติกรรมที่มีความสำคัญในการสอนทุกด้าน โดยรวม ๆ มีความสำคัญอยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนพฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นจริง อาจารย์และ นักศึกษามีความเห็นต่างกัน โดยอาจารย์เห็นว่าพฤติกรรมทั้ง 9 ด้านโดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แต่นักศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมเพียง 4 ด้าน ที่อยู่ในเกณฑ์มาก คือ ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านการปฏิบัติการสอน ด้านการควบคุมวินัยในชั้นเรียน และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน นอกนั้นอีก 5 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือด้านการเลือกใช้สถานที่และอุปกรณ์ ด้านปรัชญาการสอน ด้านการมอบหมายงานให้ทำ ด้านการเสริมแรงทางการเรียน และด้านการประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความสำคัญในการสอน ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีระดับความมีนัยสำคัญ .05 รวม 6 ด้านคือ ด้านการเลือกใช้สถานที่และอุปกรณ์ ด้านปรัชญาของการสอน ด้านการปฏิบัติการสอน ด้านการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการประเมินผล และนำข้อมูลย้อนกลับ และด้านการควบคุมวินัยในการเรียน ส่วนอีก 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จากการประเมินของอาจารย์ ที่มีจำนวนปีในการสอนน้อย และมีจำนวนปีในการสอนมาก เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความสำคัญในการสอนกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

โกลินทร์ นำใจทหาร (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ลักษณะของอาจารย์ที่พึงประสงค์ในวิทยาลัยพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการสอน อาจารย์พลศึกษาต้องเป็นผู้มีความสามารถในด้านการเลือกกิจกรรม เพื่อฝึกทักษะที่สอน เข้าสอนสม่ำเสมอและตรงต่อเวลา มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผู้เรียน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละวิชาได้ชัดเจน

2. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านวิชาการ อาจารย์พลศึกษาต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทักษะวิชาเฉพาะอย่าง ฝึกและปรับปรุงความสามารถทางทักษะอยู่เสมอ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เป็นนิจ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชากว้างขวางแม่นยำ ถูกต้องทันสมัย

3. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านสุขภาพทางกายและทางจิต อาจารย์ควรเป็นผู้ที่มีความสนใจในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นประจำ ต้องเป็นผู้มีอารมณ์เยือกเย็น สุขุม เป็นคนมีเหตุผล มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน งดเว้นจากสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด

4. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านมนุษยสัมพันธ์ อาจารย์ควรเป็นผู้มีความสนใจให้ความร่วมมือช่วยเหลืองานส่วนรวม วางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะบุคคลและสังคม ให้ความเคารพ

ต่อผู้บังคับบัญชา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น มีอธยาศัยไมตรีกับคนทั่วไป และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน

5. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านบุคลิกภาพทั่วไป อาจารย์ควรเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานสูง กระตือรือร้นในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความตรงไปตรงมาและจริงใจ พูดจาฉะฉาน ใช้ภาษาได้ถูกต้อง

6. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการเรียนมีคุณธรรมและน้ำใจนักกีฬา อาจารย์ควรมีคุณธรรมสูง มีระเบียบวินัย และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด รู้จักใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีความสำนึกสูงต่อการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

7. ลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย อาจารย์ควรยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รู้จักเคารพและปฏิบัติตามหน้าที่และสิทธิของตนเองและผู้อื่น ยอมรับและให้ความร่วมมือตามมติของส่วนรวม และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

แถบชัย ชัยเพชร (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง การปลูกฝังคุณธรรมแก่นักศึกษา การเสริมสร้างบุคลิกภาพในการเป็นครู การส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มในการทำงานและอื่น ๆ ปัญหาด้านการเงิน ได้แก่ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ วิทยาลัยพลศึกษาไม่ได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษาโดยเฉพาะ และไม่มีการตรวจสอบและรายงานผลการใช้เงินกิจกรรมนักศึกษาให้คณาจารย์และนักศึกษาทราบผลเป็นระยะ ปัญหาด้านการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาไม่สนับสนุนในการจัดตั้งองค์การ สโมสรหรือสภาของนักศึกษา และขาดการแนะแนวและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาแก่อาจารย์และนักศึกษา ปัญหาด้านการประเมินผล ได้แก่ ไม่มีการประเมินผลการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษา และไม่มีการเก็บรวบรวมระเบียบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินผลไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

รังสรรค์ สึกรักษา (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นที่อาจารย์พลศึกษาควรมีสมรรถภาพในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับสูง คือ

ด้านหลักสูตร การสอนและการประเมินผล อาจารย์พลศึกษาควรมีความรู้ ความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา และในหลักสูตรวิชาที่ตนสอน สามารถสอนและสาธิตทักษะให้นักศึกษา เข้าใจ มีความเข้าใจหลักวิธีการประเมินผลทางพลศึกษา

ด้านวิชาการ อาจารย์พลศึกษาควรจะเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งด้านพลศึกษามา โดยเฉพาะ จบการศึกษาดังแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความรู้และทักษะทางพลศึกษา

ด้านการปกครองและการแนะแนว อาจารย์พลศึกษาควรจะช่วยเสริมและให้กำลังใจในการเรียนของนักศึกษาให้คำปรึกษาแนะนำในปัญหาการเรียนและปกครองชั้นเรียน โดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน

ด้านการปฏิบัติหน้าที่พิเศษต่าง ๆ อาจารย์พลศึกษาควรจะปฏิบัติหน้าที่ในด้านให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชุมชน ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านการส่งเสริมเผยแพร่พลศึกษาในชุมชน

ด้านคุณธรรมความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของอาจารย์พลศึกษาควรถือว่า การสอนพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความกระตือรือร้นในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และอาชีพของตน มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบสูง

ด้านบุคลิกภาพ อาจารย์พลศึกษาควรมีสภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความเข้มแข็งอดทน คล่องแคล่วว่องไว มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และตัดสินใจได้รวดเร็ว

ด้านมนุษยสัมพันธ์ อาจารย์พลศึกษาควรมีนิสัยและจิตใจที่เป็นมิตรที่ดีกับบุคคลทั่วไป มีความรู้สึกเสียสละและมีน้ำใจนักกีฬา สามารถทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาและอาจารย์ในวิทยาลัยได้

ด้านความรู้และทักษะทางกีฬา อาจารย์พลศึกษาควรมีความชำนาญและเชี่ยวชาญ

ในกีฬาบางประเภท มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันและเป็นกรรมการในการแข่งขันกีฬา และกรีฑาต่าง ๆ มีความขยันฝึกซ้อมและศึกษาค้นคว้าวิธีการใหม่ ๆ สร้างค่านิยมที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี

ทวีศักดิ์ ศูนย์กลาง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณภาพของนักศึกษา" เพื่อประเมินคุณภาพนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม รุ่นที่ 11 ซึ่งจบการศึกษาในเดือนมีนาคม 2527 ได้รับการประเมินคุณภาพด้านต่าง ๆ 4 ด้านรวม 40 ประการ จากอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และจากนักศึกษาเอง เพื่อหาทางปรับปรุงคุณภาพของนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษามีคุณภาพด้านการสอนและด้านวิชาการอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนด้านบุคลิกภาพลักษณะและด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูง คุณภาพที่ได้รับการประเมินต่ำที่สุดในแต่ละด้านคือ รู้จักใช้เครื่องมือในการวัดผลประเมินผล สำหรับด้านการสอนมีความรู้เกี่ยวกับวิชาทั่วไปและสามารถติดตามความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ ได้ สำหรับด้านวิชาการ เป็นผู้ตรงต่อเวลา สำหรับด้านบุคลิกภาพลักษณะและสามารถชักจูงบุคคลอื่นให้มา เข้าร่วมกิจการที่จัดขึ้นได้ สำหรับด้านมนุษยสัมพันธ์

ชวลิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษา จำนวน 137 คน

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูประสบมากด้านระเบียบการวัดและประเมินผลคือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการศึกษาหรืออย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนตีความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน ด้านแบบทดสอบทักษะคือ ขาดคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบทักษะกีฬาบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน ด้านความรู้คือ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาค เพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อย ทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถออกข้อสอบเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ ด้านสมรรถภาพทางกาย คือ ขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายมีรายการที่จะวัดหลายอย่างทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก การวัดสมรรถภาพทางกายโดยอาจารย์ผู้สอนคนเดียวทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก ด้านทักษะคือ การให้คะแนนทักษะกีฬาโดยการ

ประเมินค่าการกระทำจากการสอบเพียงครั้งเดียวทำให้เกิดการผิดพลาดได้ เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะก็หามีน้อย ด้านเจตคติคือ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาในการวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์นักศึกษา เป็นรายบุคคล อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถสร้างแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดเจตคติ ด้านการประเมินผลการเรียนคือ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลด้านข้อเขียน และด้านปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัญหาด้านแบบทดสอบทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะ ด้านเจตคติ และด้านการประเมินผลการเรียนของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูทั้ง 6 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนปัญหาทางด้านระเบียบการวัดและประเมินผลของอาจารย์พลศึกษาในกลุ่มนครหลวง และกลุ่มภาคกลาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาทางด้านความรู้ของอาจารย์พลศึกษาในกลุ่มภาคตะวันตกและกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทรงเดช เสมอคำ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7" โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูพลศึกษา ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 14 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 138 คน

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ที่มีปัญหามากที่สุดคือ ครูต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และปัญหาน้อยที่สุดคือ สุขภาพของครูผู้สอนและการขาดวุฒิทางพลศึกษา
2. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนที่มีปัญหาปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากพลศึกษานิเทศก์ และไม่ได้เข้ารับการอบรมในเรื่องเทคนิค และการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลงส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารบังคับให้สอน เฉพาะกีฬาที่ส่ง เข้าทำการแข่งขัน
3. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ที่มีปัญหามากคือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยน เครื่องแต่งกาย และที่อาบน้ำของครูและนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารที่มีปัญหาปานกลางคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์ มีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษา ไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและไม่สามารถที่จะร่วมงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้

5. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

6. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

7. ครูพลศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

สมหญิง จันทุไทย (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมิน หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาของสภาการฝึกหัดครู (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2524" กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรจำนวน 5 คน อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครู ที่เปิดสอนวิชา เอกพลศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตของสภาการฝึกหัดครู (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2524 จำนวนอาจารย์ 40 คน นักศึกษา 302 คน บัณฑิตวิชาเอกพลศึกษาตาม หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตของสภาการฝึกหัดครู (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2524 จำนวน 40 คน และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 40 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 427 คน โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ส่วนคือ วิเคราะห์จากเอกสารหลักสูตร ใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา เอกพลศึกษาสอดคล้อง กับความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู และสอดคล้องตามแนวการจำแนกความ มุ่งหมายการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย แต่เน้นในด้านจิตพิสัยมาก ที่สุด ความมุ่งหมายของหลักสูตรบางข้อยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควรในด้านการใช้ภาษา ควรปรับปรุง ความมุ่งหมายให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน และควร เรียงลำดับความสำคัญของ ความมุ่งหมาย ในด้านโครงสร้างของหลักสูตรควรปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตวิชา เอกพลศึกษาทั้ง ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เนื้อหาของหลักสูตรไม่สัมพันธ์สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ครบทุกข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดเนื้อหาด้านจิตพิสัย เนื้อหาบางรายวิชาซ้ำซ้อนกัน

ด้านปัจจัยเบื้องต้น ปัจจัยที่สนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เพราะอุปกรณ์การเรียนการสอนมีค่อนข้างน้อย และมีไม่ครบตามรายวิชาในหลักสูตร ตำราเรียนมีน้อย ไม่ทันสมัย สถานที่เรียนมีไม่เพียงพอ เช่น ขาดสระว่ายน้ำ สนามเทนนิส และโรงยิมส์

ด้านกระบวนการ กระบวนการของหลักสูตรโดยส่วนรวมมีความเหมาะสมในด้านการสอนของอาจารย์ แต่ในด้านการเรียนของนักศึกษายังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เพราะนักศึกษามีลักษณะเป็นผู้รับ มีการซักถาม และแสดงความคิดเห็นน้อย ส่วนในด้านการวัดและการประเมินผล โดยส่วนรวมมีความเหมาะสม แต่มีบางเรื่องที่ควรปรับปรุง เช่น อาจารย์ผู้สอนล่าเอียง และไม่มีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดและประเมินผล

ด้านผลผลิต บัณฑิตโดยส่วนรวมมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา แต่ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตยังมีความต้องการให้บัณฑิตมีคุณสมบัติสูงกว่าที่เป็นจริง

ไมเคิล และ เวบบ์ (Mykle and Webb 1964 : 75 - 81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทำไมนักเรียนหญิงจึงไม่สนใจเรียนวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนที่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษา และสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่สนใจเรียนวิชาพลศึกษาน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับโครงการสอนของครู การจัดบทเรียนที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน เป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูพลศึกษาจะต้องเตรียมการสอน และจัดโครงการสอน ตลอดจนจัดกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียน การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงจะได้ผลดี

คอรี่ (Korri 1971 : 5181 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาผู้หญิงในรัฐมินเนโซต้า" ผลการวิจัยพบว่า

1. ขาดอุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกการสอนวิชาพลศึกษา
2. ในโครงการสอนเด็กที่มีความผิดปกติทางร่างกายได้ผลไม่เต็มที่ เพราะขาดอุปกรณ์การเรียน และเครื่องอำนวยความสะดวกเช่นกัน
3. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในห้องมากเกินไป จึงทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง
4. ในการสอนพลศึกษาปัญหาที่มักพบบ่อยที่สุด คือ เด็กมีความสามารถไม่เท่ากัน ขาดแคลนอุปกรณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาด้วย

5. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 4 ปี มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอะไรในการสอน และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี เขามีความคิดเห็นว่า ในการสอนพลศึกษามีปัญหามากกว่า เพราะเหตุผลที่ว่า เขามีประสบการณ์มากกว่านั่นเอง

แมคเคลน (Mcclain 1971 : 5022-A-5023-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลและการวิเคราะห์โปรแกรมการเตรียมครูพลศึกษาชาย ระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐคาโรไลนาเหนือ" เพื่อประเมินผลและวิเคราะห์โปรแกรมในการเตรียมครูพลศึกษาชาย ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐคาโรไลนาเหนือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินผลโปรแกรมวิชาชีพพลศึกษาระดับปริญญาตรีของบิวคอลลเตอร์ และคอลลี เจนเนอร์ ทำการวิจัยใน 16 วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมพลศึกษาทั้ง 16 สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนือที่เข้าร่วมการวิจัยมีความแตกต่างกันมาก
2. โปรแกรมพลศึกษาของรัฐคาโรไลนาเหนือที่เข้าร่วมการวิจัย อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับชาติ เล็กน้อย
3. โปรแกรมพลศึกษาของสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐมากกว่าสถาบันเอกชน
4. โปรแกรมของสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัยมีโปรแกรมการผลิตสูง สูงกว่าสถาบันที่สอนทางศิลป รูปแบบของสถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนืออยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยและมีเกณฑ์เฉลี่ยสูงกว่าสถาบันอื่น ๆ ภายในชาติ
5. โปรแกรมในสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยจัดอยู่ในระดับดีกว่ามหาวิทยาลัยทั่วประเทศ แต่วิทยาลัยจัดอยู่ในระดับต่ำกว่าวิทยาลัยอื่น ๆ ทั่วประเทศ
6. โปรแกรมของสถาบันที่เข้าร่วมการวิจัยซึ่งมีนักศึกษาระหว่าง 5,000-9,999 คน อยู่ในระดับดีกว่าสถาบันที่มีนักศึกษาระหว่าง 1,000-4,999 คน สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนือที่มีนักศึกษาระหว่าง 5,000-9,999 คน อยู่ในระดับดีกว่าสถาบันที่มีนักศึกษาจำนวนเท่ากันทั่วประเทศ แต่สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนือที่มีจำนวนนักศึกษา 1,000-4,999 คน จัดอยู่ในระดับต่ำกว่าสถาบันอื่นที่มีจำนวนนักศึกษาเท่ากันทั่วประเทศ

7. สถาบันในรัฐคาโรไลนาเหนืออยู่ในระดับสูงกว่า 50 เปอร์เซนต์ของ 6 ใน 10 รายการของไบประ เหมินผล เมื่อ เปรียบ เทียบกับ เกณฑ์เฉลี่ยของชาติ

มัวร์เฮด (Moorehead 1973 : 7029 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยของรัฐอลาบามา ปี 1972 - 1973 เพื่อทำการประเมินผลโปรแกรมวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยของรัฐอลาบามา ระหว่าง ค.ศ. 1972 - 1973 โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นสมาชิกในคณะพลศึกษา คือ อาจารย์แต่อยู่สายวิชาอื่นจำนวน 22 คน นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน

ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในเรื่องการสอนกิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร ห้องสมุด วัสดุทัศนูปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 เกี่ยวกับเรื่องภายในสถาบันทั่ว ๆ ไป และการปฏิบัติงานของภาควิชาพลศึกษา เช่น การบริการนักศึกษา อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตำรา สิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง

ข้อเสนอแนะควรจะมีการปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้คือ ห้องสมุด วัสดุทัศนูปกรณ์ การบริการนักศึกษา อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมเสริมหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง

ฟาวเลอร์ (Fowler 1974 : 5095 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้สึกของนักเรียนในเรื่องทัศนคติการตอบสนองและการยอมรับที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา" โดยทดลองกับเด็กนักเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 28 โรงเรียน พบว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาครูผู้สอนจะมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน แต่นักเรียนเข้าใจและรู้ถึงพฤติกรรมที่ครูแสดงออกได้ดี จึงทำให้เกิดความร่วมมือในการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

โทโร เซดา (Toro Seda 1974 : 2754-A) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อเรื่อง "การเตรียมแนวทางสำหรับครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเพอโดริโก เพื่อเป็นครูพลศึกษา" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อที่จะพัฒนาแนวทางสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบ

อาชีพครูประจำชั้นที่ต้องสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ เพอโตริโก จึงจำเป็นจะต้องรู้ถึงปัญหาเหล่านี้

1. การเตรียมบุคคลออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ทำการตรวจสอบสถานภาพของครูผู้สอน
2. พิจารณาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐเพอโตริโก โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาทั้งในเมืองและนอกเมือง 79 แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้
 - ก. เนื้อหาการสอน
 - ข. กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
 - ค. ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน
 - ง. การนิเทศการสอน
 - จ. การประเมินผลการเรียนการสอน
3. พิจารณาถึงเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับ แนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาดังต่อไปนี้
 - ก. ลักษณะความเป็นผู้นำ
 - ข. วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย
 - ค. โปรแกรมการสอน
 - ง. การจัดทำเนิกรและการบริหาร
 - จ. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
 - ฉ. การประเมินผล
 - ช. โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกัน

เกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้ได้มีการประเมินผลและจัดอันดับโดยคณะกรรมการสถิติของสหรัฐอเมริกา เกณฑ์มาตรฐานนี้ได้นำมาใช้ในการแนะแนวทาง เพื่อที่จะพัฒนาประสพการณ์ก่อนนำไปสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในการแนะแนวทางนี้ได้นำเสนอไปยังตัวแทนคณะกรรมการการศึกษาของรัฐ เพอโตริโก 51 คน เพื่อทำการตรวจทานประเมินผลและเสนอแนะต่าง ๆ การประเมินผลแสดงให้เห็นว่าแนวทางที่กล่าวมานี้มีเหตุผลและมีคุณค่าต่อการนำไปจัด

โปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาของรัฐเปอโตริโก

โอกอน (Okon 1977 : 1248-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมการบริหารพลศึกษาและการกีฬาในมหาวิทยาลัย ในประเทศไนจีเรีย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมการบริหารของกรมพลศึกษาและการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สอนเป็นวิชาเอก - โทพลศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การประเมินผล 10 รายการมีเพียง 2 รายการเท่านั้นที่จัดอยู่ในระดับดี นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ควรจะได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างยิ่ง มีข้อเสนอแนะว่าการปรับปรุงนั้น ควรปรับปรุงการบริหารการพลศึกษา โปรแกรมพลศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน

โซตูเดห์ (Sotoodeh 1978 : 1422 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเลือกโปรแกรมสำหรับเตรียมวิชาชีพครูพลศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศอิหร่าน" การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบการเตรียมโปรแกรมวิชาชีพครูพลศึกษาในอิหร่าน เพื่อให้ไปสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การออกแบบโปรแกรมโดยการพิจารณาจากโปรแกรมการเตรียมวิชาชีพครูพลศึกษาของญี่ปุ่น อเมริกา และเยอรมันตะวันตก

การเตรียมโปรแกรมวิชาชีพพลศึกษาหลักสูตรครอบคลุม 4 หัวข้อ คือ 1. การศึกษาทั่วไป 2. การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพครูทั่วไป 3. ทฤษฎีวิชาชีพ 4. กิจกรรมวิชาชีพพลศึกษา แบบสอบถามประกอบด้วยรายละเอียดของแต่ละหัวข้อและโปรแกรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่งไปยังหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา 100 วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในอเมริกา 10 มหาวิทยาลัยในญี่ปุ่น และ 10 มหาวิทยาลัยในเยอรมันตะวันตก โดยให้บุคคลเหล่านี้ประเมินแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ แนะนำ หรือเพิ่มเติม เพื่อให้ได้โปรแกรมการเตรียมวิชาชีพครูพลศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศอิหร่าน

จากการวิจัยนี้ผลที่ได้ก็คือ ข้อเสนอรูปแบบของหลักสูตร ข้อเสนอแนะจำนวนชั่วโมงในแต่ละเทอมของ 4 หัวข้อ เกณฑ์ของนักศึกษาที่จะเข้าสู่โปรแกรมวิชาชีพครูพลศึกษาของประเทศอิหร่าน

มาร์ติน (Martin 1978 : 3451-A 3452-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรการเตรียมวิชาชีพของแผนกวิชาสุศึกษาและพลศึกษาและนันทนาการของวิทยาลัยฮาดดิง" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังบุคคลที่จบจากวิทยาลัยนี้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1970 - 1975 จำนวน 169 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. เนื้อหาที่มีการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ มี 5 เรื่องคือ การป้องกันและการรักษา การบาดเจ็บทางการกีฬา ทฤษฎีการสอนทักษะกีฬา 1 และ 2 สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย รายวิชากิจกรรมและการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหว
2. โปรแกรมที่ดีที่สุด คือ การเตรียมการเป็นครู โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน และการสอนทักษะกีฬา
3. โปรแกรมการเตรียมวิชาชีพที่ควรได้รับการปรับปรุงมากที่สุดคือ การเตรียมการเป็นผู้ฝึกกีฬาและบางรายวิชาจำกัดการนำเอาไปใช้จริง
4. เนื้อหาเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกกีฬา สุขศึกษา นันทนาการ กิจกรรมของโรงเรียน ต้องปฏิบัติต่อกันเรื่อยไปเป็นเวลานาน จะช่วยยกระดับโปรแกรมการเตรียมวิชาชีพได้
5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหลักสูตรและรายวิชาที่เปิดสอนเหมาะสมดีแล้ว
6. การเตรียมและการปฏิบัติงานไม่เพียงพอในสิ่งต่อไปนี้ การสอนเด็กเก่ง การเลือกหนังสือวิชาการอ่าน วินัยนักเรียน การช่วยคณะกรรมการต่าง ๆ การสอนชอคเกอร์ การให้คำแนะนำปรึกษาต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบการเชียร์ ผู้ฝึกกีฬามวยปล้ำและฝึกกีฬาบอลเลย์บอล
7. ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วมีปรัชญาทางพลศึกษาต่าง ๆ กัน และความเห็นที่มีต่อปรัชญาของแผนกวิชาสุศึกษา พลศึกษา และนันทนาการก็มีความแตกต่างกันด้วย
8. ผู้จบการศึกษาร้อยละ 61.80 สามารถทำงานในระดับเดียวกับวุฒิการศึกษาได้อย่างสมบูรณ์
9. ชายและหญิงที่จบการศึกษามีข้อคิดเห็นว่าหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกกีฬาควรได้รับการปรับปรุง
10. นักศึกษาวิชาเอกสุศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ จำนวนมาก ละทิ้งกิจกรรมในสนาม
11. ผู้ที่จบการศึกษาดังแต่ปี 1970 - 1975 พอใจหลักสูตรวิชาชีพของแผนกวิชาสุศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ

12. นักศึกษาหญิงที่จบการศึกษาไปแล้ว ประเมินผลหลักสูตรทั่ว ๆ ไป วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการจัดผลึกษาว่ามีความเหมาะสมน้อยกว่านักศึกษาชายที่จบการศึกษาไปแล้ว

13. เมื่อเปรียบเทียบการประเมินผลระหว่างผู้จบการศึกษาชายกับหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

14. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ประเมินผลในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คุณค่าของหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาวิชาทั้งหมดของแผนกวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ

ฮอร์ดัน (Horton 1978 : 3450 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่งอาคารชอ" มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสภาพโปรแกรมผลึกษาในวิทยาลัยชุมชนแห่งอาคารชอ โดยใช้ใบประเมินผลของ เนลสัน-โค เมอร์อัล เซน (Neilson - Comer - Allsen Score Card) โดยเลือกเครื่องมือที่จะสืบสวนบทบาทและสถานะของโปรแกรมผลึกษาในวิทยาลัยชุมชนโดยศึกษาการสอนของอาจารย์ สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมกิจกรรม การสนับสนุนการสอนของอาจารย์และโปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับครู นำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐาน โรงเรียนชุมชนที่เข้าร่วมการประเมินผลประกอบด้วย วิทยาลัยชุมชนอาคารชอตะวันออก วิทยาลัยชุมชนกาแลนด์ วิทยาลัยชุมชนมิสซิสซิปปี วิทยาลัยชุมชนอาคารชอเหนือ วิทยาลัยชุมชนฟิลลิปและวิทยาลัยชุมชนเวสต์ทาด

ผลการวิจัยพบว่า 1. อาจารย์ผู้สอนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน 2. สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 3. โปรแกรมการจัดผลึกษาดำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน 4. โปรแกรมการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ 5. ผู้สนับสนุนการสอนอยู่เหนือเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐาน 6. โปรแกรมการศึกษาเกี่ยวกับครูต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยมาตรฐานและจากการประเมินโปรแกรมทั้งหมดพบว่าสถานะของวิทยาลัยชุมชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โรมไมน์ (Romine 1978 : 139 - 143) ได้ทำการศึกษาบรรยากาศเกี่ยวกับการสอนที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น โดยการสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ จำนวน 268 คน ของมหาวิทยาลัยโคโลราโด และนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน จำนวน 1,297 คน ผลปรากฏว่า บรรยากาศการสอนที่ดีที่จะสามารถทำให้การสอนมีประสิทธิภาพที่สำคัญมี 40 ข้อ แบ่งเป็นกลุ่มได้ดังนี้คือ

1. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น เป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น สนใจวิชาที่ตนสอน
2. ด้านการจัดและเตรียมการสอน เช่น เตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ

รูซิก้า (Ruzicka 1980 : 158 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "เครื่องชี้พฤติกรรมของความสามารถเฉพาะตัวในการสอนวิชาพลศึกษา" โดยทำการสังเกตครูพลศึกษาอย่างเป็นระบบในขณะสอน จำนวน 29 คน สังเกตพฤติกรรมของครูที่สอนแบบบรรยายในรูปแบบ สัญญาณมือ - หน้า การเคลื่อนไหว ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของครูที่สอนแบบบรรยายกลุ่มที่มีความสามารถสูงแตกต่างกับกลุ่มที่มีความสามารถต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งได้แก่ ด้านประโยคที่ใช้กับบุคคล ประโยคสนทนา การใช้คำถาม เสียงจูงใจ และคำพูดที่ใช้ ส่วนพฤติกรรมของครูที่สอนแบบสาธิตจะต่างกัน เฉพาะด้านการแสดงออกทางสีหน้าและน้ำเสียงโดยเฉพาะกลุ่มที่มีความสามารถสูง จะยิ้มหัวเราะมากกว่ากลุ่มที่มีความสามารถต่ำจะเงยบ การศึกษาในครั้งนี้สรุปเพิ่มเติมว่ากลุ่มที่มีความสามารถสูงจะกระฉับกระเฉงและพูดคุยกับนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ควรเน้นพฤติกรรมทางสังคมของครูให้มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพในการสอนด้วย